

Josep Pla

Histories i fantasies.

VI

La vida
amarga

18c. 10 Old a 10

LA VIDA
AMARGA

obres completes v1.

Index

Prefacci.

La fonda del Centre.

No som res --- però fa de molts dies...

Pensio barcelonina centria.

Un mort a Barcelona.

~~Persepolis de la República Espanyola~~

Un amic: Albert Santoniol.

Casa de dispersos madrilenya.

Contrapunt.

145, Boulevard Saint-Michel, Paris.

De que pot esdevenir: res.

Una anàlisi.

Una home fatal.

Família a l'estranger.

Una aventura al Canal.

Pensio a Cambridge Street, Londres.

La conversació de Saint James Park.

Walden, West, Yorkshire.

Observacions mèdiques.

~~Un altre viatge a Portugal.~~

El primer viatge a Portugal.

amb el sol a l'espina.

Resort de Florencia.

Cràter de la Pensio Etrusca, a Roma.

El cercle de Berlín - Retalls de l'inflació.

Ruby o la deflació.

El treballant internacional.

JR.

no componer

Lletres normals
en rods tot el prefaci

Prefaci

i lletres il·legibles, no?
m. 12 b. especials

Aquest és un dibuix de literatura narrativa, que és la literatura que m'hegros agruavat de cultivar si no m'ha. que; dedicat al periodisme, es a dir, si la dispersio' angai. X aut del periodisme m'he hagros permes. Però no fou possible. El problema de saber si hauria tingut alguna habi. lilitat per dedicar-me a la narracio', est; naturalment, per veure. L'interès, el gust per aquesta classe de literatura, el cau. Però això es tan poca cosa! Soc del que manen que tota. posicio' din'eu literaria, provi' d'una capacitat personal per la utiticio' de la realitat exterior servida per una llargu, permanent, inacabable experencia, de observacio', de memoria i del ~~experiencia~~ treball. Fou el temps considerant un productiu, el que em falta. En tot cas, aquest es el ves. tat a que vaig arivar en aquests temptatives. Ho dic així, perquè qualificar. Es d'altre manera no estaria be. U periodisme, te una cosa bona: obra un camp vastíssim a l'observacio' i provoca contacte, he manys molt variats, alguna vegada pleus d'interès, a les persones, propors, al. vagabundatge i a sentir. se una ombra tanca i incorsi. tant que pensa, ~~com~~ un moment, sobre la terra, - i aquest es el meu cas - dy permet, a mi, a mi, quan el propi. signa monetari. te una certa diversio, dy plasat. se ad. li bi tu m. En alguns, epogues de la vida, he sentit el des. plabament en forma spirital. me bosa - he estat un home enviol, en aquest sentit, jo soc en esta manera un producte del preu que la nostra memora tingut centre la primera guerra general i la guerra civil, en aquest període el periodisme em permete; un vagabundatge caubos i infatigable, resistent als ambients, me; d'avers. Vaig em. vertit. me en un passavolant continental i això em forci a tanta molts curio, a torni en innumerable llet, a parlar amb molta gent. Duran aquesta etapa, vaig escriure moltíssim.

Malgrat la fama de sorneguer i de frívol que dues generacions consecutives m'han atribuït sense tenir gaire cura del coneixement —car jo sóc un home absolutament i personalment desconegut— em considero obligat a dir que tinc un elevadíssim concepte de la missió de l'escriptor en relació amb l'època que viu. Jo no crec que l'escriptor porti cap missatge personal exclusiu. Aquesta és l'última forma del romanticisme literari —la més pretensiosa i pueril que el romanticisme literari ha produït. El que jo crec, per contra, és que l'escriptor té una responsabilitat total davant de l'època que li ha tocat de viure. La primera obligació d'un escriptor és observar, relatar, manifestar l'època que li ha tocat viure. Això és infinitament més important que les inútils i estèrils temptatives per arribar a una originalitat salvatge i primigènia. La literatura és el reflex d'una societat determinada en un determinat moment. L'axioma —vàlid des dels temps més reculats— és de De Sanctis, i jo modestament el comparteixo.

1-b